

Nieuwsbrief oktober 2022

Nieuws uit Nederland

Stand van zaken Box 3

In een nieuwe nieuwsbrief is het uiteraard ook weer tijd voor een update m.b.t. Box 3. Daarbij wil ik beginnen met een onderscheid aan te brengen in een aantal periodes:

1. 2013 tot en met 2016: Er wordt uitgegaan een rendement van 4%. De Hoge Raad heeft op 14 juni 2019 geoordeeld dat voor een ingrijpen van de rechter in beginsel geen plaats is, tenzij een individuele belastingplichtige wordt geconfronteerd met een individuele en buitensporige last. N.a.v. dit arrest heeft de belastingdienst alle bezwaarschriften afgewezen. Er loopt nog een procedure bij het Europees Hof van de Rechten van de Mens.
2. 2017 tot en met 2022: De hoogte van het forfaitaire rendement is afhankelijk van de omvang van het vermogen. Er zijn drie categorieën (grofweg tot € 50.000, van € 50.000 tot € 1 miljoen en vanaf € 1 miljoen per persoon). De hoogte van het forfaitaire rendement wordt bepaald o.b.v. lange termijnrendementen van een beleggingsmix. Op 24 december 2021 heeft de Hoge Raad geoordeeld dat dit stelsel voor 2017 en 2018 in strijd is met het recht op ongestoord genot van eigendom. Dit heeft geleid tot rechtsherstel voor belastingplichtigen die bezwaar hebben aangetekend tegen de aanslagen 2017 tot en met 2020 dan wel aanslagen die op 24 december 2021 nog niet definitief vaststonden. Dit rechtsherstel wordt geboden op basis van de forfaitaire spaarvariant: bezittingen en schulden worden gesplitst in drie vermogenscategorieën: banktegoeden, beleggingen/overige bezittingen en schulden met een forfaitair rendement per categorie. Als het rechtsherstel leidt tot een lager inkomen uit sparen en beleggen dan volgens het wettelijke systeem, wordt dat lagere inkomen belast. Anders blijft het inkomen uit sparen en beleggen staan op het inkomen volgens het wettelijk systeem.
3. 2023 tot en met 2025: Voor deze jaren geldt dezelfde forfaitaire spaarvariant van het rechtsherstel. Echter wel met een belangrijk verschil. Er wordt geen tweede berekening meer gemaakt volgens het wettelijke systeem.

En daarmee zijn er dus ook geen twee uitkomsten meer, waarvan de laagste geldt.

4. Vanaf 2026: De bedoeling is dat de heffing gaat plaatsvinden over het daadwerkelijk ontvangen rendement, ofwel niet meer o.b.v. forfaits. Vooralsnog is gekozen voor een vermogensaanwasbelasting. Hoe deze heffing er precies uit komt te zien en of de datum van 1 januari 2026 gehaald zal worden, is op dit moment nog zeer de vraag.

Met de onderverdeling van deze periodes is uiteraard lang niet alles gezegd. Er zijn nog steeds vele vragen, zoals:

1. Op Prinsjesdag heeft het kabinet bekend gemaakt dat mensen die geen bezwaar hebben gemaakt, niet in aanmerking komen voor rechtsherstel. Is het zinvol om, als een belastingplichtige geen bezwaar heeft aangetekend tegen de aanslagen 2017-2021, een verzoek om ambtshalve vermindering in te dienen? M.b.t. het jaar 2017 moet dit uiterlijk gebeuren vóór 31 december 2022. De stemming in de Tweede Kamer over het belastingplan 2023 moet overigens nog plaatsvinden, wellicht dat hierin alsnog een compensatie voor niet-bezwaarmakers wordt afgedwongen, hoewel deze kans uiterst klein lijkt. Daarnaast zijn de diverse beroepsorganisaties van belastingadviseurs en accountants nog in overleg met het Ministerie van Financiën, om te voorkomen dat er (tien)duizenden verzoeken naar de belastingdienst gestuurd worden en de belastingdienst hierop vastloopt. Wellicht dat er wederom een soort van massaalbezwaarprocedure kan komen. Hetzelfde geldt voor civiele procedures die verwacht worden.
2. Is het zinvol om beleggingsvermogen dat nu privé-eigendom is onder te brengen in een beleggings-B.V.?
3. Is het verstandig om bepaalde schulden, zoals bijvoorbeeld schuldigerekeningen in het kader van successieplanning, af te lossen?
4. Moet de aangifte inkomstenbelasting 2021 wellicht opnieuw ingediend worden, omdat er binnen het systeem van het rechtsherstel een optimalere verdeling van het vermogen tussen partners mogelijk is?

5. Moeten belastingplichtigen die structureel een lager, daadwerkelijk rendement op hun vermogen behalen dan het forfaitaire rendement binnen het wettelijke systeem en/of het systeem van het rechtsherstel, bezwaar maken tegen dit nieuwe systeem?
6. Moeten belastingplichtigen die vinden dat hun beleggingen onder de categorie banktegoeden vallen i.p.v. onder de categorie overige bezittingen bezwaar maken tegen het systeem van het rechtsherstel?
7. Hoe moet omgegaan worden met schuldverhoudingen tussen partners die in het verleden nooit in de belastingaangiften zijn opgenomen, omdat een vordering en een schuld per saldo toch nihil waren?
8. Hoe zal vanaf 2026 het daadwerkelijk rendement berekend gaan worden, vooral bij vastgoed? Vallen hier ook ongerealiseerde waardemutaties onder? En zo ja, hoe wordt dit bepaald m.b.t. het beginvermogen in 2026?
9. Er zijn regels die peildatumarbitrage voorkomen. Kort gezegd worden verschuivingen binnen drie maanden in de periode van 1 oktober tot 31 maart van een jaar genegeerd, tenzij sprake is van zakelijke overwegingen. Wanneer is wel/niet sprake van zakelijke overwegingen? Heeft het zin om transacties aan te gaan die minimaal drie maanden + 1 dag duren? Gelden de maatregelen voor peildatumarbitrage ook voor schulden?
10. Zal het huidige systeem niet veel langer van kracht blijven dan tot en met 2025, omdat het nieuwe systeem niet in 2026 ingevoerd zal worden, maar veel later of misschien wel helemaal nooit?
11. En wat betekent dit alles voor beleggingskeuzes die belastingplichtigen maken: wel of geen vastgoed, wel of geen obligaties, etc.?

Kortom, Box 3 zal de komende jaren nog wel op de agenda blijven staan.

Wetsvoorstel excessief lenen aangenomen

Tweede Kamer 13 september 2022

De Tweede Kamer heeft het wetsvoorstel Wet excessief lenen bij eigen vennootschap ongewijzigd aangenomen. Het voorstel houdt in dat bij aanmerkelijkbelanghouders die meer dan € 700.000 lenen bij hun vennootschap het meerdere belast wordt als inkomen uit aanmerkelijk belang. Eigenwoningsschulden worden uitgezonderd. De maatregel gaat voor het eerst gelden voor het kalenderjaar 2023, waarbij gekeken zal worden naar de stand van de schulden per 31 december 2023.

Is aan het einde van een kalenderjaar meer geleend van de eigen B.V. dan € 700.000, dan wordt het meerdere als fictief regulier voordeel belast in box 2 bij de aanmerkelijkbelanghouder en zijn partner. Onder schulden worden verstaan alle civielrechtelijke schuldverhoudingen en verplichtingen aan het einde van het kalenderjaar op basis van de nominale waarde. Daarbij geldt voor de aanmerkelijkbelanghouder en zijn partner in totaal dit maximumbedrag van € 700.000. Leningen bij meerdere vennootschappen waarin direct dan wel indirect een aanmerkelijk belang wordt gehouden, worden bij elkaar opgeteld.

De maatregel heeft geen civielrechtelijke betekenis. De lening genereert fictief inkomen in Box 2, maar blijft civielrechtelijk bestaan, zodat er nog steeds rente in aanmerking moet worden genomen en er voor de schuld op enig moment aflossing is vereist. De rente die is verschuldigd over het excessieve deel van de schuld blijft bij de B.V. onderworpen aan vennootschapsbelasting. Als de schuld in Box 3 valt, verlaagt deze het inkomen in Box 3. Tijdens de parlementaire behandeling is benadrukt dat de bestaande rechtspraak over geldleningen en eigenwoningsschulden van toepassing blijft. Dit houdt in dat wanneer vaststaat of vast komt te staan dat de schuld niet kan of zal worden afgelost, een verkapte winstuitdeling wordt aangenomen en aanmerkelijkbelangheffing moet worden voldaan. Dit geldt zowel voor schulden beneden als boven € 700.000.

Zoals aangegeven geldt er een uitzondering voor eigenwoningsschulden. Die schulden vallen niet onder de voorgestelde maatregel voor zover ter zake daarvan een recht van hypotheek is gevestigd. Deze zogenoemde hypotheekvoorwaarde geldt niet voor eigenwoningsschulden die op 31 december 2022 bestaan. Het is niet relevant of de schulden zijn aangegaan voor consumptieve uitgaven (de rekening-courantschulden) of bijvoorbeeld om de aankoop van (vastgoed)beleggingen te financieren. Vorderingen en rechten op de vennootschap worden niet gesaldeerd met schulden aan de vennootschap.

Bestaande afspraken met de Belastingdienst als gevolg van wetswijzigingen komen in beginsel te vervallen, met uitzondering van vaststellingsovereenkomsten die zien op een totaal aan schulden van minder dan € 700.000.

Bij emigratie van een aanmerkelijkbelanghouder wordt voor de aanmerkelijkbelangwinst een conserverende aanslag opgelegd, waarvoor uitstel van betaling wordt verleend. Wanneer de geëmigreerde aandeelhouder vervolgens een regulier of vervreemdingsvoordeel geniet, kan het uitstel van betaling in zoverre worden ingetrokken. Voor zover schulden aan de eigen vennootschap na emigratie van de aanmerkelijkbelanghouder toenemen tot boven het maximumbedrag, wordt een fictief regulier voordeel aangenomen. Dit leidt in zoverre tot invordering van de conserverende aanslag. Of het fictieve reguliere voordeel voorts nog kan worden belast, is afhankelijk van de toepasselijke belastingverdragen. Waarschijnlijk zal dat echter in weinig situaties het geval zijn. Eenzelfde opmerking geldt voor de situatie met een buitenlands belastingplichtige aanmerkelijkbelanghouder, waarbij verdragsbescherming Nederland veelal zal beletten de heffing te effectueren.

Bij immigratie wordt een step-up verleend, waarbij binnenlandse belastingplicht ontstaat: het maximumbedrag wordt gesteld op de op het tijdstip van immigratie aanwezige kwalificerende schulden, maar ten minste op € 700.000. Hiermee wordt voorkomen dat schulden die in de buitenlandse periode zijn ontstaan onder de maatregel vallen. Immigreert iemand die buitenlands belastingplichtige was en door immigratie binnenlands belastingplichtige wordt, dan wordt in beginsel geen step-up verleend. Indien sprake is van remigratie wordt evenmin een step-up verleend.

Regeling thuiswerken grensarbeiders eindigt

Ministerie van Financiën en EZK 9 en 22 juni 2022

Eerder heb ik gemeld dat de thuiswerkregeling voor grensarbeiders beëindigd is per 1 juli 2022. De staatssecretaris van Financiën heeft enige tijd geleden gemeld dat er op initiatief van Nederland in overleg met de buurlanden wordt bekeken of mede vanwege het toegenomen thuiswerken nieuwe afspraken gemaakt kunnen worden voor grensarbeiders in belastingverdragen.

Ook in EU-verband staat dit onderwerp op de agenda. Daarbij wordt met name gekeken naar de sociale zekerheidspositie. Wanneer een grensarbeider meer dan 25% thuis gaat werken, dan raakt deze grensarbeider verzekerd in zijn woonland i.p.v. zijn werkland. De EU-lidstaten hebben gezamenlijk afgesproken dat thuiswerken tot 1 januari 2023 niet zal leiden tot een plotselinge verandering van de verzekeringsplicht van het werkland naar het woonland.

Dit zou lidstaten de tijd moeten geven om in EU-verband te werken aan een structurele oplossing voor de sociale zekerheid in combinatie met thuiswerken. Inmiddels komt de datum van 1 januari 2023 steeds dichterbij en blijft het vooralsnog opvallend stil over een nieuwe, definitieve regeling.

Grensarbeider recht op aftrek voorkoming dubbele belasting

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 4 juli 2022

Een vrouw is werkzaam bij de belastingdienst. Ze werkt één dag per week thuis in Duitsland. Daarnaast verricht ze voor haar werkgever ook werkzaamheden op andere locaties buiten Nederland, vooral in Duitsland. Ze heeft in 2017 22% van haar werkzaamheden verricht buiten Nederland. In haar aangifte inkomstenbelasting claimt ze voorkoming van dubbele belasting ter zake van het inkomen dat is toe te rekenen aan de uren die zij werkzaam is in Duitsland op basis van artikel 18 van het belastingverdrag tussen Nederland en Duitsland.

Dit artikel ziet op de beloning bij overheidsfuncties. De hoofdregel is dat deze beloningen belast zijn in het betalende land (Nederland in dit geval), dit wordt ook wel kasstraatheffing genoemd. Op die regel wordt een uitzondering gemaakt in onderdeel a en b van dat artikel door het heffingsrecht over diensten die in die staat worden verleend, exclusief aan de werkstaat toe te wijzen, als de persoon die de beloning ontvangt inwoner van die staat is en ook onderdaan, of inwoner van die staat is en dit niet uitsluitend is geworden voor het verrichten van de desbetreffende werkzaamheden.

De vrouw doet specifiek een beroep op de tweede uitzondering. De inspecteur stelt dat deze uitzondering in het verdrag niet bedoeld is voor de situatie van de vrouw, maar alleen van toepassing is voor lokaal aangeworven personeel. Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt dat o.b.v. de letterlijke tekst van de verdragsbepaling de vrouw recht op voorkoming van dubbele belasting. Ofwel, ze heeft recht op voorkoming van dubbele belasting ter zake van de buiten Nederland gewerkte uren.

Dit inkomen bedraagt dan € 882, zodat sprake is van een 'klassieke Schumacker-situatie'. Nederland moet dan ook rekening houden met de persoonlijke en gezinssituatie, waaronder de door de man genoten negatieve inkomsten uit eigen woning. Het Hof verwijst hierbij naar zijn stappenplan over de Schumackerdoctrine.

Nederfransoos heeft recht op aftrek o.b.v. Schumackerdoctrine

Hof 's-Hertogenbosch 8 juni 2022

En nog een derde procedure van Hof 's-Hertogenbosch over dezelfde problematiek. Hier gaat het om een man die samen met zijn echtgenote in Frankrijk woont. Hij ontvangt vanuit Nederland een pensioen- en een AOW-uitkering. Het pensioen is op basis van het belastingverdrag ter heffing aan Nederland toegewezen. De AOW-uitkering is ter heffing aan Frankrijk toegewezen. De man claimt in zijn aangifte inkomstenbelasting in Nederland de aftrek van financieringskosten voor de eigen woning, nu hier in Frankrijk geen rekening mee kan worden gehouden door toepassing van de belastingvrije som. De inspecteur weigert de aftrek en stelt dat Frankrijk rekening dient te houden met zijn persoonlijke aftrekposten.

Het Hof oordeelt echter dat het toch aan Nederland is om rekening te houden met aftrekposten die verband houden met de persoonlijke en gezinssituatie. Nu in Frankrijk geen belasting wordt geheven en het inkomen dat in Frankrijk in de heffing kan worden betrokken onvoldoende is om aftrekposten die verband houden met de persoonlijke en gezinssituatie in aanmerking te nemen, dient Nederland op basis van Unierecht rekening te houden met deze aftrekposten. Een en ander volgens het eerdergenoemde stappenplan.

Zorgkosten Nederduitse aftrekbaar volgens stappenplan Schumackerdoctrine

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 2 juni 2022

En ook Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft de richtlijnen die Hof 's-Hertogenbosch in de hiervoor gegeven procedure heeft gegeven in meerdere procedures daarna terug laten komen. Zo ook in deze casus waarbij een vrouw, die de Nederlandse nationaliteit heeft, in Duitsland woont. Ze ontvangt een AOW-uitkering van € 14.978, een pensioenuitkering van € 11.194 en een Duitse 'Mütterrente' van € 880.

In haar aangifte inkomstenbelasting 2018 brengt ze € 19.592 aan specifieke zorgkosten in aftrek. De inspecteur accepteert deze aftrek niet, omdat de vrouw volgens hem geen kwalificerend buitenlands belastingplichtige is.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt dat de vrouw op grond van de Nederlandse wetgeving in beginsel geen recht heeft op aftrek van de specifieke zorgkosten. Ze is namelijk niet aan te merken als kwalificerende buitenlands belastingplichtige. Haar in Nederland aan de inkomstenbelasting onderworpen inkomen is namelijk minder dan 90%. Vervolgens onderzoekt de Rechtbank of de vrouw op grond van het EU-recht en de Schumackerdoctrine recht heeft op aftrek. De Rechtbank hanteert hierbij het stappenplan van Hof 's-Hertogenbosch van 18 mei 2022. Volgens de Rechtbank is het in Duitsland in aanmerking te nemen inkomen onvoldoende om alle in Duitsland geldende tegemoetkomingen die verband houden met de persoonlijke en gezinssituatie in aanmerking te nemen. De rechtbank verleent een aftrek van € 8.106 in verband met de specifieke zorgkosten.

Alimentatie niet aftrekbaar voor Nederfransoos, ook niet volgens stappenplan Schumackerdoctrine

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 9 juni 2022

En ook in de volgende procedure komt het stappenplan van Hof 's-Hertogenbosch aan bod. Hier gaat het om een inwoner van Frankrijk, die een AOW-uitkering van € 10.343 ontvangt en een pensioenuitkering van € 82.864. In zijn aangifte inkomstenbelasting 2018 brengt hij een onderhoudsverplichting ter zake van zijn ex-partner van € 10.629 in aftrek. Omdat de man volgens de inspecteur niet is aan te merken als kwalificerende buitenlandse belastingplichtige, staat hij aftrek van de alimentatie niet toe.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt dat de man op grond van de Nederlandse wetgeving in beginsel geen recht heeft op aftrek van de alimentatie. Dat de alimentatie bij de ontvanger is belast, brengt nog niet mee dat de man, als buitenlands belastingplichtige, daarom recht op aftrek heeft. De man is geen kwalificerende buitenlands belastingplichtige. Zijn in Nederland aan de inkomstenbelasting onderworpen inkomen is namelijk 88,9% van zijn totale inkomen. Verder voldoet hij niet aan de voorwaarden die worden gesteld in verband met de uitbreiding van het begrip kwalificerende buitenlands belastingplichtige.

Tenslotte stelt de Rechtbank nog vast dat de man onvoldoende informatie heeft verschaft om vast te stellen of hij zich in een ‘Schumacker-situatie’ bevindt. Dat zou wel kunnen omdat de AOW-uitkering, waar Frankrijk alleen het heffingsrecht over heeft, slechts € 10.343 bedraagt en de alimentatie € 10.629. Door het gebrek aan nadere gegevens kan dit echter niet worden beoordeeld. Het gelijk is aan de inspecteur.

Geen vrijstelling dividendbelasting voor Belgische Holding

Hof Amsterdam 2 juni 2022

Op een dividenduitkering door een in Nederland gevestigde vennootschap dient in beginsel 15% Nederlandse dividendbelasting te worden ingehouden. In deelnemingssituaties geldt onder voorwaarden een vrijstelling, ook wel inhoudingsvrijstelling geheten. Deze vrijstelling geldt in beginsel ook bij uitkering van dividend aan een buitenlandse moedermaatschappij, maar geldt niet in (veronderstelde) misbruiksituaties. Van een dergelijke situatie is sprake als:

- de buitenlandse moedermaatschappij het belang in de uitkerende Nederlandse vennootschap houdt met als (een van de) hoofddoel(en) om dividendbelasting bij een ander te ontgaan (‘subjectieve toets’); en
- sprake is van een kunstmatige constructie die niet is opgezet op grond van geldige zakelijke redenen die de economische realiteit weerspiegelen (‘objectieve toets’).

In 2020 heeft Rechtbank Noord-Holland twee uitspraken gedaan over dit onderwerp, welke nu bij in hoger beroep voor Hof Amsterdam zijn geweest. In de uitspraken staat centraal of sprake is van een (veronderstelde) misbruiksituatie. Als dat het geval is, blijft de inhoudingsvrijstelling achterwege en is over de uitkering van de Nederlandse vennootschap aan haar Belgische moedermaatschappij 15% Nederlandse dividendbelasting verschuldigd. Het gaat hierbij om de situatie waarbij een in België woonachtige aandeelhouder (natuurlijk persoon) via een Belgische vennootschap een aandelenbelang van meer dan 5% houdt in een in Nederland gevestigde vennootschap. De Nederlandse vennootschap keert dividend uit aan haar Belgische moedermaatschappij.

In 2020 heeft de Rechtbank geoordeeld dat in de ene situatie geen misbruik aan de orde was, maar in de andere wel. Het Hof heeft nu geoordeeld dat in beide situaties sprake is van misbruik, waardoor de inhoudingsvrijstelling in beide situaties niet van toepassing is.

In de eerste situatie (waarin de Rechtbank heeft geoordeeld dat geen sprake is van misbruik) heeft de Belgische vennootschap, naast het belang in de Nederlandse deelneming, ook andere vermogensbestanddelen en huurt kantoorruimte (in de woning van de Belgische aandeelhouder). Bovendien betaalt de moedervernootschap significante managementvergoedingen en (doorbelaste) loonkosten. In de tweede situatie houdt de Belgische moedervernootschap slechts het belang in de Nederlandse deelneming en twee oude auto’s, en heeft zij (nagenoeg) geen kosten en geen kantoorruime of personeel ter beschikking.

Het Hof oordeelt dat ook in de eerste situatie sprake is van onvoldoende substance en dus van misbruik. Het lijkt erop dat het Hof van mening is dat de aanwezige substance onvoldoende relevant is voor het belang in de uitkerende Nederlandse deelneming. Ofwel, andersom geformuleerd, lijkt het Hof te vinden dat in de Belgische moedermaatschappij voldoende substance aanwezig moet zijn die verbonden is met, dan wel betrekking heeft op het belang in de uitkerende Nederlandse deelneming. De aanwezigheid van andere vermogensbestanddelen, personeel of kantoorruimte lijkt niet relevant als deze met de Nederlandse deelneming niets te maken hebben. Over beide uitspraken zal de Hoge Raad zich overigens gaan buigen.

In beide situaties is overigens uiteindelijk geen sprake van een heffing van 15%, maar van 5%. Dit tarief is opgenomen in het belastingverdrag tussen Nederland en België. Het is de vraag of dit tarief vanaf 1 januari 2022 nog steeds van toepassing is. Inmiddels is namelijk het multilateraal instrument (MLI) van toepassing, waar ik in eerdere nieuwsbrieven aandacht aan besteed heb. Als voor dividenduitkeringen vanaf 2022 de inhoudingsvrijstelling vanwege (verondersteld) misbruik buiten toepassing blijft, is de kans aanwezig dat de ‘principal purpose test’ (‘PPT’) in het MLI aan toepassing van het belastingverdrag tussen België en Nederland in de weg staat. In dat geval zal dan alsnog sprake zijn van een inhouding van 15% dividendbelasting.

Premiedeel arbeidskorting in jaar immigratie

Hof 's-Hertogenbosch 2 augustus 2022

Een man woont tot 31 mei 2018 in Turkije en daarna in Nederland. Bij de berekening van de arbeidskorting houdt de inspecteur rekening met zowel het in Turkije als het in Nederland genoten arbeidsinkomen. De man is het hier niet mee eens. Naar aanleiding van een arrest van de Hoge Raad van 17 december 2021 laat de inspecteur zijn standpunt varen dat het IB-deel van de arbeidskorting moet worden berekend op basis van het wereldarbeidsinkomen. Volgens hem moet het premiedeel van de arbeidskorting echter wel op basis van het wereldarbeidsinkomen worden berekend.

Hof 's-Hertogenbosch maakt hier echter korte metten mee. Volgens het Hof moet voor de berekening van het premiedeel van de arbeidskorting in het jaar van immigratie ook worden uitgegaan van het in Nederland belastbare arbeidsinkomen, en niet van het wereldarbeidsinkomen. Het Hof overweegt dat de Hoge Raad in het arrest niet expliciet heeft geoordeeld dat niet alleen het IB-deel van de arbeidskorting, maar ook het premiedeel moet worden berekend op basis van de in Nederland belastbare arbeidsinkomsten. Volgens het Hof moet er echter wel van worden uitgegaan dat de Hoge Raad in die zin ten aanzien van beide delen heeft geoordeeld.

Schenking door vader niet automatisch schenking door moeder

Hof Arnhem-Leeuwarden 26 juli 2022

Een vader heeft op 27 juni 2001 een bedrag van bijna € 4 miljoen laten overboeken van zijn bankrekening in Zwitserland naar een bij dezelfde bank aangehouden bankrekening van zijn dochter. De vader is in algehele gemeenschap van goederen gehuwd. In 2002 is hij overleden, de moeder is in 2019 overleden.

De Belastingdienst heeft op 3 oktober 2014 een schriftelijke verklaring van de dochter en haar echtgenoot ontvangen, waarin ze verklaart gerechtigd te zijn geweest tot niet eerder aangegeven buitenlandse bankrekeningen. De Belastingdienst legde daarna een aanslag schenkbelasting op, waarbij de helft van de schenking aan de moeder wordt toegerekend. Bij het Hof is in geschil of het feit dat vader in algehele gemeenschap van goederen is gehuwd met moeder meebrengt dat moeder een schenking heeft gedaan van bijna € 2 miljoen aan hun dochter (de helft van de totale schenking).

Het Hof is van oordeel dat het civiele recht als uitgangspunt dient te gelden, nu de Successiewet voor de definitie van een schenking naar het Burgerlijk Wetboek (BW) verwijst. Voor een belaste schenking moet er dus sprake zijn van een gift in de zin van het BW. Het Hof is van oordeel dat de omstandigheid dat vader in algehele gemeenschap van goederen is gehuwd met moeder, niet meebrengt dat moeder een schenking heeft gedaan van de helft aan de dochter. Het enkele feit dat echtgenoten in algehele gemeenschap van goederen zijn gehuwd, betekent niet dat een echtgenoot (mede) partij is bij een door de andere echtgenoot aangegane rechtshandeling. In de Successiewet is geen uitzondering gemaakt op het civiele recht voor wat betreft de schenking, daarom is ook voor de successiewet geen sprake van een schenking.

Nieuws uit België

Uitstel voor aangifte personenbelasting tot 28 oktober

De deadline voor de aangifte personenbelasting via een mandataris is opgeschoven van 30 september 2022 naar 28 oktober 2022.

Daarnaast is bekend gemaakt dat het verlengde uitstel voor mandatarissen vanaf volgend jaar gaat verdwijnen. Voor het indienen van een papieren aangifte blijft volgend jaar de datum van 30 juni gehandhaafd en 15 juli als iemand zelf zijn aangifte via tax-on-web indient. Voor aangiften personenbelasting waarin inkomen uit een zelfstandige activiteit is opgenomen of buitenlandse beroepsinkomsten zal de indieningstermijn tot 16 oktober lopen. Of de aangifte via een mandataris wordt ingediend, zal bij deze data echter geen verschil meer maken. Ofwel, als er geen sprake is van inkomen uit een zelfstandige activiteit is opgenomen of buitenlandse beroepsinkomsten, zal ook bij het indienen van een mandataris de datum van 15 juli gaan gelden.

